

Caspari-keskuksen UUTISIA

Kesäkuu 2010

Juutalaiset ja pakanat yhtä Messiaassa

Jo perustamisvuodestaan 1982 lähtien Caspari-keskuksen päätavoitteena on ollut saattaa Jeesukseen Messiaana uskovat juutalaiset ja pakanakristityt työskentemään yhdessä Jeesuksen ruumiin eli seurakunnan vahvistumiseksi Israelissa. Tällä hetkellä työtä johtavat Alec Goldberg (paikallinen johtaja), israelilainen messiaaninen juutalainen ja maahanmuuttaja Venäjältä, sekä Knut Høyland (kansainvälinen johtaja), norjalainen kristitty, joka on viettänyt puolet elämästään Israelissa.

Sekä juutalaiset että ei-juutalaiset uskovat kohtaavat yhtäläillä vastustusta tiettyjen Israelin yhteiskunnan ryhmittymien taholta. Jeesukseen uskovat juutalaiset leimataan käännyttäviksi ja pettureiksi erityisesti uskonnollisten juutalaisten taholta. Vaikka kristityt toivotetaan avosylin tervetulleiksi Israeliin turisteina ja pyhiinvaeltajina, Israelissa asuvat ei-juutalaiset kristityt eivät aina tunne itseään tervetulleiksi varsinkaan, jos he tekevät hengellistä työtä paikallisten keskuudessa.

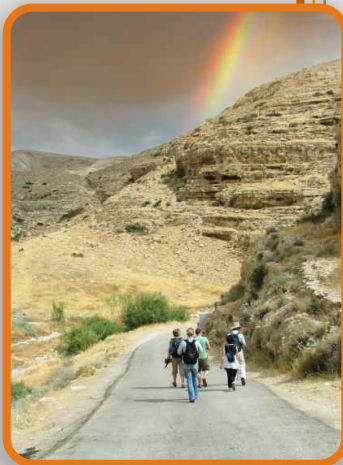
**Yhteydellämme
on tarkoitus
ja tehtävä**

Uskovina olemme yhtä Kristuksessa. Kuten Paavali sanoi ” yhdentekevää oletko juutalainen vai kreikkalainen, ... sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.” (Gal.3:28) Olemme yhden Isän lapsia. Samaan aikaan meillä on kulttuurinen, kansallinen, historiallinen, jopa kirkkokunnallinen identiteetti, jota emme voi eikä meidän tule laittaa sivuun. Suurin haaste Israelissa on ollut luoda ja vahvistaa aitoa juutalaista ja israelilaista ilmaisua uskosta Jeesuksen messiaanisuuteen. Samaan aikaan tulee olla tietoinen, että nykyisen messiaanisen liikkeen juuret ja siinä vaikuttavat suuntaukset eivät pohjautu vain juutalaiseen perinteeseen ja historiaan, vaan myös kristillisen kirkon historiaan ja erityisesti protestanttiseen evankelikaalisuuteen.

Caspari-keskuksessa on aina haluttu korostaa messiaanisen liikkeen juutalaista ja israelilaista identiteettiä sekä liikkeen yhteyttä maailmanlaajaan kirkkoon. Uskomme, että tämä hyödyttää paitsi maassa asuvia uskovia, myös ympäri maailmaa eläviä juutalaisia ja ei-juutalaisia uskovia.

Messiaaniset hyötyvät yhteydestä kahdella tavalla. Yhteys maailmanlaajaan uskovien yhteisöön auttaa pääsemään irti eristyksissä olon tunteesta, joka vaivaa monia Israelin messiaanisia uskovia. Toinen siunaus on mahdollisuus vuoropuheluun, joka avaa yhteyden laajaan, 2000 vuoden aikana muotoutuneeseen kristilliseen hengelliseen aarteistoon. Siunausten myötä messiaanisten kutsumus maailmanlaajan uskovien yhteisön jäsenyyteen terävöityy. He ovat kuin esikoispoika, jolla on asemansa tähden erikoisoikeuksia, mutta samasta syystä myös erityinen vastuu ja tilivelvollisuus isää ja muuta perhettä kohtaan.

Messiaanisten juutalaisten seuraava sukupolvi tarvitsee koulutusta jo tänään.

36 Jaffa Rd., PO Box 46
Jerusalem 91000, Israel
Puh: +972 2-6233926
Fax: +972 2-6251933
Sähköposti:
Caspari@caspari.com

www.caspari.com

Yhteys auttaa pakanakristittyjä löytämään uskonsa juutalaiset juuret ja ymmärtämään, että Jeesus on juutalainen Messias. Ymmärtääkseen Raamattua, kristillisen kirkon historiaa, liturgiaa ja muita kristillisiä tapoja, on tärkeää tuntea juutalaista taustaa, jossa ne muodostuivat. Tämä on erittäin avartavaa ja uskoa rikastuttavaa. Lisäksi Jumalan ja juutalaisen kansan välisen suhteen ymmärtäminen on keskeistä sen Jumalan pelastussuunnitelman ymmärtämiseksi, joka on "siunaukseksi kaikille kansoille".

Haasteet juutalaisten ja pakanakristittyjen välillä säilyvät Kristuksen seurakunnassa. Toivottavasti voimme haastaa toisemme ja oppia toisiltamme. Yhteydellämme on tarkoitus ja tehtävä. Meidät on kutsuttu seuraamaan Herraamme ja pelastajaamme, joka meidät yhdistää, ja kertomaan ilosanomaa hänestä koko maailmalle.

Caspari-keskuksessa tämä yhteys toteutuu henkilökunnan välillä ja työmme kautta. Toivomme voivamme toimia siltana messiaanisen liikkeen ja kristillisen kirkon välillä molempien eduksi, ja olla rakentamassa Jumalan valtakuntaa Israelissa ja kaikkialla maailmassa.

Yhteyttä, tutkimusmatkailua ja kameleita

Nämä kolme sanaa nousevat mieleeni muistellessani viiden päivän tiivistä Sillanrakentajat (BridgeBuilders) seminaaria pääsiäisen aikaan, jolloin joukko israelilaisia messiaanisia juutalaisia, palestiinalaiskristittyjä ja norjalaisia tuli yhteen kauniissa Wadi Rumin erämaassa Jordaniassa.

On vaikea tiivistää kokemuksia muutamaan sanaan. Ilman epäilystä yhteinen aikamme erämaassa jätti jokaiseen osallistujaan lähtemättömän jäljen. Ei ollut ollenkaan helppoa saada kamelin hajua pois vaatteista. Erämaan punainen hiekka teki myös syvän vaikutuksen. Kuitenkin eniten meihin vaikutti yhdessä viettämämme aika ja kokemamme yhteys. Taustalla vaikuttavasta Lähi-idän konfliktista huolimatta oli ihmeellistä kokea aitoa yhteyttä Jeesuksessa israelilaisten ja palestiinalaisten välillä. Todellisuudessa yhä harvempi jaksaa enää uskoa parempaan tulevaisuuteen, mutta me saimme kokea välähdyksen siitä yhteydestä ja ystävyyydestä, jossa Jumala haluaa lastensa ja koko ihmiskunnan elävän.

Opetuksen ja toiminnan kautta emme tutkineet vain erämaata, vaan myös identiteettiä, kuulumiseen, luottamukseen ja pelkoon liittyviä teemoja. Osallistujia haastettiin lähtemään mukavuusvyöhykkeeltään ja ottamaan kontaktia "viholliseen". Nuoret pohtivat omaa identiteettiään, mistä se rakentuu ja, mikä tärkeintä, heidät haastettiin miettimään mitä todella tarkoittaa olla yhtä Kristuksessa. Eräs juutalaisista osallistujista totesi: "Jumala toimi tärkeällä tavalla elämässäni Sillanrakentajat-seminaarin aikana. Sydämeni järkkyy, särkyi ja uudistui. Jumala rakensi syviä ystävyysuhteita." Palestiinalainen osallistuja kommentoi: "Sillanrakentajat toi minut lähemmäs juutalaisia veljiäni Kristuksessa ja vaikutti minussa halun oppia tuntemaan heitä paremmin. Seminaarin kautta sain ainutlaatuisen mahdollisuuden kokea yhteyttä Kristuksessa. Ajattelen nyt myös eri tavalla mahdollisuudestamme vaikuttaa konfliktiin, jossa elämme. Haluan saada ihmiset näkemään mitä voimme tehdä ja että Jeesus on pelastaja."

Sillanrakentajien tavoite on haastaa vaikean Israel-Palestiina -konfliktin keskellä elävät nuoret uskovat pitämään esillä yhteyden ja sovinnon mahdollisuutta, erityisesti uskovien yhteisön keskellä. Osallistujien suurin haaste seminaarin jälkeen on laittaa kokemuksensa käytäntöön jokapäiväisessä elämässään ja toteuttaa Jumalan kutsua sovintoon arjessa kaikista haasteista huolimatta. Pyydämme teitä jatkamaan rukousta Sillanrakentajat-seminaarin osallistujien puolesta. Rukoilkaa myös meidän ja yhteistyöjärjestöjen puolesta arvioidessamme tätä seminaaria ja suunnitellessamme seuraavaa.

Terveisiä Casparin kursseilta

Maaliskuussa Caspari-keskus järjesti johtajuuskoulutuskurssin venäjänkielisessä seurakunnassa Ashkelonissa. Kolmella ensimmäisellä kerralla parisenkymmentä seurakunnan vastuunkantajaa kuuli opetusta Raamatullisesta johtajuudesta, vision rakentamisesta, ryhädynamiikasta ja opetuslapseudesta. Viimeinen kerta oli avoin laajemmalle joukolle ja silloin keskityttiin hengelliseen kasvuun ja palveluun valmistautumiseen. Seuraavassa palautetta osallistujilta.

Minulle seminaari oli vahvistus siitä, että Jumala ei ole unohtanut minua vaan muistaa seurakuntaamme. Veljet olivat valmiita tulemaan koko matkan Jerusalemissa asti meidän tähtemme!

Seminaari sytytti ja innosti vastuunkantajia palvelemaan Jumalaa. Ymmärsin myös paremmin miten tärkeää on muotoilla selvästi seurakunnan tavoitteet ja tehdä ne selväksi jäsenille.

- Seurakunnan pastori Vladimir Syromyatnikov

Seminaari oli suureksi siunaukseksi. Opin paljon uusia asioita ja sain uutta intoa. Kiitos Jumalalle tämän kaltaisista seminaareista!

- David

Vastaavanlainen johtajuuskoulutus järjestetään Beersheevassa kesäkuussa.

Huhtikuun lopussa oli perinteisen sapattikoulun opettajien seminaarin vuoro Netaniassa. Teemana oli *Rakennu itse voidaksesi rakentaa muita*. Noin 80 opettajaa ja lapsityöntekijää kokoontui kuulemaan luentoja, osallistumaan työpajoihin ja tutustumaan toisiinsa.

Yksi harvoista miespuolisista osallistujista kertoi kokemuksiaan seuraavasti:

Osallistuin ensimmäistä kertaa Casparin opettajien seminaariin. Pääasiassa toimin nuorten ja nuorten aikuisten parissa seurakunnassamme, mutta toimin toisinaan varaopettajana sapattikoulussa. Pidän lapsityötä kaiken perustana. Tulin itse uskoon 7-vuotiaana. Saamani opetus ja uskovien vanhempieni esimerkki vaikutti suuresti minuun. On tärkeää kylvää Jumalan sanan siemeniä lasten mieleen jo pieninä. On tärkeää toimia lasten kanssa ja luoda pohja heidän uskollen, jotta vanhempana heillä on eväitä kohdata elämän haasteet.

Mielestäni sekä seminaarin aiheet että puhujat olivat hyviä. Luennot muistuttivat tutuista, mutta usein arkielämässä sivuutetuista asioista. Uskon, että vastaavat seminaarit ovat erittäin hyödyllisiä opettajille ja myös vanhemmille.

media-katsaus

Caspari-keskus julkaisee viikottain yhteenvetdon israelilaisessa mediassa julkaistuista messiaanista juutalaisuutta, lähetystyötä ja kristinuskoa käsittelevistä artikkeleista. Mediakatsaus on saatavissa sähköpostitse ilmaiseksi lähettämällä englanninkielisen pyynnön osoitteeseen subscriptions@caspari.com tai rekisteröitymällä kotisivuillamme http://www.caspari.com/media_review/.

Tämä katkelma Mediakatsauksesta antaa hyvän kuvan ortodoksisjuutalaisen lehdistön suhtautumisesta messiaanisten uskovien johtajien julkisiin esiintymisiin israelilaisissa maallisissa tiedotusvälineissä.

HaShavua BiYerushalayim ja *Sha'ah Tova* (29.4.2010) raporttien mukaan jerusalemlaisen Ahavat Jeshua –seurakunnan johtajalle, Asher Intraterille, annettiin lainvastainen valtuutus tehdä häikäilemätöntä lähetystyötä Israelin televisiossa. Intrater, joka on kovan luokan missionääri ja johtaja lähetystyötä tekevässä lahkossa Jerusalemissa, sai 25 minuutin ajan saarnata lähetystyöpropagandaansa kuulijoille ja katselijoille ohjelmassa *Chotse Israel* 22.2.2010. Heti kun Jad Leachim (anti-missionäärijärjestö) sai vihiä tulevasta haastattelusta, järjestö alkoi painostaa tv-kanavan johtoa ohjelman esittämisen estämiseksi lähettämällä samalla kirjeitä pääministerille ja koulutus- ja viestintäministerille pyytäen ohjelman kieltämistä tai vastapuolen näkemysten liittämistä ohjelmaan. Vastareaktiona tälle ohjelmakanava piti kiinni alkuperäisen ohjelman esittämisestä. Vastalauseiden johdosta kanavan asianajaja ilmoitti Jad Leachim –järjestölle, että ”ohjelman aikana ei tehty lähetystyötä”. Jad Leachimien asianajaja antoi julki kirjeen, jossa hän ”listasi ohjelman aikana sekä toimittajan että missionäärin toimesta tehdyt rikkeet, joista silmiinpistävien oli ”sen miehen” nimen mainitseminen ja ylistäminen”. Samoin hän paljasti ohjelmassa esitetyt ”valheet, joista törkein on sama ikuinen petos, jota kaikki missionäärit käyttävät tullessaan saarnaamaan viattomille juutalaisille: Me emme ole kristittyjä. Me olemme juutalaisia”.

Yhteisvoimin!

”Onnittelut! Olet voittanut näytelmäkirjoituskilpailumme!”

Olin lähettänyt kirjoitukseni paikallisen koulun järjestämään kilpailuun. Puhelimessa teatteritaiteen opettaja selitti miten voittoa käsikirjoitukseni kävisi läpi suuren muutoksen seuraavien kuukausien aikana. Minut kutsuttisiin valitsemaan näyttelijät rooleihin. Näyttelijät tulisivat lukemaan käsikirjoituksen opiskelijayleisölle, jolta pyydetäisiin palautetta. Tämän jäljelle saisin pari viikkoa aikaa työstää käsikirjoitusta. Toisen luku- ja korjauskerran jälkeen näyttelijät olisivat valmiita esittämään näytelmän yleisölle.

”Pidämme huolen, että näytelmää mainostetaan laajalti ja esityksissä talo on täynnä!” opettaja sanoi.

Tunsin huonovointisuutta puhelun loputtua. Osallistuessani kilpailuun en ollut täysin ymmärtänyt mitä kaikkea voitto toisi mukanaan. Miten ikinä voisin saada näytelmän raakileeni valmiiksi julkista esitystä varten?

Kaikki mitä tämän projektin aikana opin vaikutti suuresti elämäni kirjoittajana. Vielä tärkeämpää oli kuitenkin sieluuni painunut kuva ryhmästä, joka sitoutui työskentelemään kohti yhteistä päämäärää. Jokainen produktiossa mukana ollut tuntui ottavan sydämen asiakseen näytelmän sanoman välittämisen yleisölle. Seurasin hämmästyneenä miten sekalainen joukko opiskelijoita, koulun henkilökuntaa ja näyttelijöitä saattoi keskeneräisen käsikirjoitukseni esityskuntoon. Kun esirippu laski viimeisen kerran, en enää pitänyt tarinaa ”minun” näytelmänäni. Intensiivisen yhteisen työskentelyn myötä siitä oli tullut ”meidän” juttumme.

Kokemukseni näytelmän kanssa vaikutti suuresti käsitykseeni mitä voi tapahtua, kun uskovat tulevat yhteen palvelemaan Kristusta. Kun henkilökohtaiset tarkoitusperät laitetaan sivuun suuremman tehtävän tähden ja jokaisen yksilöllisiä lahjoja tarvitaan tehtävän toteuttamiseksi, erilaisuutemme muuttuu voimavaraksi. Kristuksen ruumis on paljon enemmän kuin vain eri osiensa summa.

Paavali alleviivaa tätä totuutta kirjeessään ystävilleen Korintissa:

Ei silmä voi sanoa kädelle: ”Minä en tarvitse sinua”, eikä liioin pää jaloille: ”Minä en tarvitse teitä.” Päinvastoin, juuri ne ruumiinjäsenet, jotka meidän mielestämme ovat muita heikompia, ovat välttämättömiä. Me verhoamme erityisen arvokkaasti ne ruumiinosat, joita emme pidä kovinkaan arvokkaina, ja peitämme erityisen säädyllyisesti ne, joita häpeämme. Säädyllyiset ruumiinosat eivät tällaista verhoa tarvitse. Kun Jumala yhdisti jäsenet ruumiiksi, hän antoi vähempiarvoisille jäsenille suuremman kunnian, jotta ruumiissa ei syntyisi eripuraisuutta vaan jäsenet yhteen kuuluen huolehtisivat toinen toisestaan. Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki muutkin jäsenet, ja jos yksi jäsen saa osakseen kunniaa, iloitsevat kaikki muutkin sen kanssa. Te olette Kristuksen ruumis, ja jokainen teistä on tämän ruumiin jäsen. (1.Kor.12:21-27)

Koska me muodostamme Messiaamme ruumiin, meille ei anneta mahdollisuutta sulkea toisia ulkopuolelle. Emme saa myöskään lupaa rakentaa vain tulitaukoja, pitää etäisyyttä toisiimme ja tyytyä sietämään toisiimme. Paavalin kuvaama keskinäinen riippuvuus herää eloon vastatessamme Taivaallisen Isän meille osoittamaan rakkauteen. Se seikka, että Paavalin täytyi korostaa asiaa todistaa, ettei yhteys synny luonnostaan. On yliluonnollista, että sekalaiseen seurakuntaan voi syntyä käsin kosketeltava yhteys, joka heijastaa Jeesuksen persoonaa. Jokaisen yksilön lahjat ovat kipeästi tarpeen, jokainen rooli täytyy täyttää. Meidän tehtävämme on paljon suurempi ja iankaikkisempi kuin vain näytelmän valmistaminen. Meitä kutsutaan seuraamaan Pelastajaamme kaikkialle maailmaan.

Yhdessä.

Michelle Van Loon

(Michelle ja hänen miehensä Bill asuvat Chicagossa. Bill on Casparin kansainvälisen johtokunnan jäsen.)

Rukoillaan...

Kiitä kanssamme

- kahdesta uudesta elokuussa aloittavasta vapaaehtoistyöntekijästä.
- onnistuneesta Bridgebuilders-seminaarista Jordaniassa, johtajuuskoulutuskurssista Ashkelonissa sekä sapattikoulun opettajien seminaarista Netanyassa.
- kevätkaudella tehdystä työstä.

Rukoile kanssamme

- Casparin henkilökunnan kesän matkojen puolesta kotimaihinsa ja takaisin Israeliin.
- vapaaehtoisten ja henkilökunnan viisumianomusten pikaisen käsittelyn ja myönteisten päätösten puolesta.
- Beershevassa 4.6 ja 25.6 pidettävien johtajuuskoulutuskurssien puolesta.
- syksyn toiminnan suunnittelun ja valmistelujen puolesta.

Voit tukea työtämme esirukouksin, vapaaehtoistyöllä tai taloudellisesti esim. Lähetysseuran, Kansanlähetyksen tai Kylväjän kautta. Ota yhteyttä lähimpään yllämainittujen järjestöjen toimipisteeseen.